

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník V.

August 2002

číslo 8

Základná škola a Materská škola pod Obecným úradom

Od 1. júla 2002 je zriaďovateľom našej školy obec. Pod obec prešla i materská škola, školská jedáleň a kuchyňa. Želaním zriaďovateľa, t.j. starostu obce p. Ľudovíta Štefánka bolo, aby materská škola bola pričlenená k Základnej škole. Súhlasila som, pretože spoločne s p. Ľ. Kristovou, doterajšou riaditeľkou MŠ sa nám to pozdávalo logické. Veď ich deti sú čoskoro našimi, takže aspoň ich od začiatku budeme mať v pozornosti.

Čiže plný názov našej školy od 1.7.2002 je Základná škola s Materskou školou v Suchej nad Parnou.

V poslednom období školstvo prechádza mnohými zmenami. Nie všetky sú efektívne, ba mnohé chaotické a zmätočné, nedostatočne jasné. I napriek všetkým nariadeniam a odporúčaniam, myslím si, že najdôležitejšie je, aký vzťah sa vyvinie medzi partnerskými subjektami. A ja môžem povedať, že škola v Suchej nad Parnou nie 1. júla 2002, ale už dávno prešla pod obec, ba vlastne nikdy mimo nej ani nebola.

Od prevzatia funkcie, pred 12 rokmi, prvý s kým som sa pustila do spolupráce, bol vždy Obecný úrad. A tak si spomínam na dobrú spoluprácu s p. Debreckou, p. Majákom, p. Lančaričom, p. Balážovou, cez ktorých som s Obecným úradom spolupracovala.

Najintenzívnejšiu spoluprácu som rozvinula s dnešným starostom, ktorý má veľký záujem zveľaďovať, zviditeľňovať obec. Vzácné je, že od prvých dní nástupu do funkcie má záujem o školu, zaujímajú ho výchovno-vzdelávacie výsledky i problémy technického charakteru. Niekedy pomohol hneď, inokedy sme museli mať strpenie, pretože problémov má v obci viac než dost.

Jednoznačne však môžem povedať, že sa prechodu pod obec nebojím. Práve naopak, pretože v poslednej dobe spolupráca s vyššími orgánmi školy bola už taká nefunkčná, že nebolo sa možno v závažných problémoch na koho sa obrátiť.

V našej takmer 4-ročnej spolupráci sme zrealizovali s OcÚ v Suchej nad Parnou niekoľko vydarených akcií. Je nám úplne samozrejmé, že keď nám niečo chýba, máme s niečím problémy, obrátime sa na starostu. Vždy si nás vypočuje. Samozrejme, nemôže nám so všetkým pomôcť, ale porozmýšľa, zväzí, hľadá schodnú cestu.

Za uplynulé obdobie iba raz zastupiteľstvo nevyhovelo našej žiadosti. I s tým musíme počítať. Dúfajme ale, že naďalej budeme spoločne vyhľadávať rôzne nadácie, vypracovávať projekty, a tak získavať v týchto na peniaze skúpych časoch prostriedky na prežitie.

Spoločne s OcÚ v Suchej nad Parnou, ale i ostatných priškolených obcí sme v našom obecnom úrade združili prostriedky na zavedenie zdravej, pitnej vody až do školy. Za pomoci našej bývalej žiačky RNDr. Z. Izakovičovej sme s Ústavom krajinnej ekológie v Bratislave, farského úradu a obecného úradu vybudovali modelové ekologické centrum, ktorého ťarcha starostlivosti teraz cez prázdniny zostala na pleciah starostu. Vďaka starostovi chodíme na obedy do školskej jedálne po perfektne zhotovenom chodníku a oneskorenci na obed dostanú stravu prihratú v mikrovlnke, ktorú nám zakúpil opäť starosta /veľmi ňou potešil aj p. kuchárky/. Ochoťne a na vysokej úrovni nám pomohol zrealizovať návštevu žiakov a učiteľov z Kodane, pomohol nám s niektorými požiadavkami, na ktoré sme my, ako škola nemali.

V záujme zvyšovania a prehĺbovania národného povedomia u mládeže založil starosta tradíciu návštevy žiakov tretieho ročníka pamätníka M.R. Štefánika na Bradle. I tento rok naši tretiaci pod záštitou OcÚ s p. uč. Krajčovičovou a Peškovou položili kyticu kvetov tomuto nášmu slávnemu veľikánovi.

Vynikajúco sa nám spolupracuje aj s ďalšou pracovníčkou OcÚ Helenkou Tajcnárovou. Keďže nemáme spoločenskú miestnosť, všetky

kultúrne akcie bezplatne absolvujeme v Kultúrnom dome, v knižnici i v ostatných priestoroch OcÚ. Chodíme tam všetci veľmi radi. Žiaci spoločne s p. starostom niekoľkokrát sedeli nad kronikou, ktorá je pamäťou obce. Mnohé udalosti im starosta doplnil, objasnil, vysvetlil, pretože históriu obce ovláda a má v nej obdivuhodný prehľad.

V mene pedagógov, žiakov i svojom ďakujem všetkým pracovníkom OcÚ v Suchej nad Parnou za ochotu, nekonečnú trpezlivosť a vzácny prístup k nám pedagógom, ale i deťom.

Myslím si, že to dobré, čo sme si doteraz medzi školou a obcou vybudovali, sa oficiálnym prechodom školy pod obec určite nestratí. Veď všetko to je len a len o tolerantnosti, pochopení a vzťahu človeka k človeku.

Mgr. Marta Brudňáková
riaditeľka školy

Apoštolát modlitby na mesiac august:

- **Všeobecný:** Aby úcta k životnému prostrediu ako Božiemu daru pre ľudstvo vzrastala u jednotlivcov i vo svetovej verejnej mienke.
- **Misijný:** Aby úsilie misionárov v rozľahlých chudobných štvrtiach celého sveta zmierňovalo utrpenie spôsobené nespravodlivosťou a podporovalo plný rozvoj ľudí, ktorí tam žijú.
- **Úmysel KBS:** Aby sa veriaci stali misionármi pri stretávaní sa s ľuďmi túžiacimi po pravde, láske a spravodlivosti.

Keď sa dívame do láskavej a milej tváre nášho páterka „od sestričiek“ nenapadlo nám, že táto anjelská tvár už pamätá 80 jarí. Dobrota a láska je skutočne elixírom mladosti. Keď žiari svetlo v očiach človeka, žiari celá jeho bytosť... a náš páterko naozaj žiari. Myslím, že by sme mu mnohí

chceli stisnúť ruku a popriať všetky najcennejšie prania a preto aspoň takto symbolicky Vám za celú farnosť zvierame Vaše vzácne ruky v dlani. Cítíme váš pulz, ktorý prežil toľké... a vyprosujeme, aby sa Boh i naďalej chválil a oslavoval Vaším životom, nosil Vás vo svojom náručí tu na zemi a po tejto zemskej púti vás obdaril Svetlom Slávy a vencom Víťazstva. Všetko viac ako naj...

Vám žela redakčná rada a celá farnosť.

Minulý mesiac úspešne ukončila vysokoškolské štúdium na Rímskokatolíckej Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave členka redakčnej rady Gabika Spustová. K získaniu titulu Mgr. jej blahoželáme:

„Milá Gabika !

Päť rokov námahy, skúšok a trpezlivosti máš úspešne za sebou. Spolu s Tebou sa tešíme a srdečne Ti blahoželáme. Nech Ti Pán dá nové sily využiť, čo si počas štúdia načerpala a kráčať ďalej.“

Redakčná rada Duchovných ozvien

Modlitba mojich 80-tych rokov

Pane, hľa mojich 80 rokov k Tebe zameraných s radosťou obohatených 80 ráz jarom, letom, jeseňou a zimou.

80 ráz som videl rozzeleňať sa prírodu: silou miazgy oživil puky, naširoko roztvárali svoje kalíšky
A NÁDEJ SA RODILA V MOJOM SRDCI.

80 ráz som prežil horúce letá nabité prácou, videl som naše polia ožiarené slnkom a ľudí tešiť sa z bohatej žne.
A V SRDCI MI VZPLANUL LÁSKY PLAM.

80 ráz som kontemploval jeseň zaťaženú plodmi Tvojej dobroty a suchot lístia prihovárал sa mi
REČOU POZNAČENOU LÚČENÍM ...

80 ráz sa mi zdalo, že chlad a mráz úderom smrti zničia prírodu, ale ona tíško šeptala:
MLČANIE A POKOJ PREDCHÁDZAJÚ VZRAST.

Na ceste môjho života, Pane, skúsil som radosť s bolesťou zmiešanú z nich Ti chcem urobiť kytku
STUHOU LÁSKY ZVIAZANÚ.

Hľa moje roky, Pane, sú ako tkanivo služby Tebe. Nedrž v pamäti žiaden omyl!
ALE SLÁVA A VĎAKA TI ZA KAŽDÝ DOBRÝ ČIN.

Dobrorečím Ti: CESTA, PRAVDA, ŽIVOT za tvoju sladkú výzvu: Ži podľa evanjelia! a za dážd' milosti padajúci do duše od mladosti.

Dobrorečím Ti skrz Pannu Máriu našu drahú Matku, že srdce zachoval si mi mladé,
BO LÁSKA NESTARNE, LEN SA VZMÁHA, RASTIE A ZREJE...

Naši vzácní jubilanti:

Dychová hudba Suchovanka

Len málokterá dedina sa môže pochváliť, že má dychovú hudbu a spevácky zbor. U nás sa žiadne významné kultúrne podujatie nezaobíde bez účinkovania jedného z nich. Okrem vystúpení v obci úspešne reprezentujú a zviditeľňujú

Suchú nad Parnou nielen v okrese, ale aj v zahraničí.

Ako sme Vás už informovali v minulom čísle mesačníka Duchovných ozvien, v tomto roku oslávili významné jubileum. Dychová hudba Suchovanka 80. výročie

od založenia a Spevácky zbor suchovských žien 30. výročie. Pri tejto príležitosti sme navštívili p. Jozefa Minaroviča a p. Zefirína Hečku., ktorí vedú dychovú hudbu a spevácky zbor a položili im pár otázok.

Pán Minarovič, dlhé roky ste kapelníkom dychovej hudby Suchovanka, ktorá tento rok oslávila 80. rokov od svojho založenia. Nie každý vie rozpísať noty pre všetky hudobné nástroje, tak ako to viete vy. Iste aj preto ste kapelníkom dychovky.

Máte hudobné vzdelanie, alebo Vás niekto k tejto peknej práci priviedol a ukázal Vám k nej cestu? Aké boli Vaše začiatky?

Som hudobník - samouk. K hudbe ma priviedla láska k hudbe. V r. 1944 som oslovil p. Štefana Fridricha, či by som sa nemohol učiť na nejaký hudobný nástroj. Napísal mi stupnice pre Es trubku s béčkami a krížikmi. Naučil som sa to za 2 dni a s obavou a strachom som išiel za ním. Pán Fridrich ma vyskúšal, vysypal som to ako z rukáva. Napísal mi prstoklad pre Es trubku a že keď sa to naučím, mám opäť prísť. Potom mi dá Es trubku. Asi za týždeň som skúšku urobil. V r. 1945 som začal chodiť na skúšky. Najprv som len sledoval noty, prvýkrát som hral na procesii Božieho tela a Božského Srdca Ježišovho.

Vzorom mi bol p. Vojtech Marko - vynikajúci krídlovkár a kapelník.

Môj hudobný postup pokračoval v Bratislave od r. 1947, kde som hral vo veľkej dychovej hudbe Dynamit Nobel. Popri tom som sa v tramskej osade naučil hrať na gitare, mandolíne a doma na husliach. Každú voľnú chvíľu som využíval na nácvik. Mojou túžbou bolo hrať na sólovej trubke. A tak som prosíkal u babky a tá mi dali 4.800,- Sk na zakúpenie džezovej sólovej B- trubky. To bolo pre mňa úžasné. Spolu so Štefanom Hlavatým sme dvojhlasne nacvičovali piesne - rôzne šlágre.

V r. 1950 som hral vo folklórnom súbore Blava Priemyslovák na gitare, v r. 1951 v Trnave na priemyslovke. V r. 1951/52 v džezovej skupine DODO KOPUNEK. A v r. 1952-54 na vojne FS Elektron a útvarová džezová skupina.

V r. 1951 som v Suchoj založil tamburášsky súbor. Mali sme 2 harmoniky, 7 mandolín, 6 gitár a 10 spevácok. Bohužiaľ v r. 1952 som odišiel na vojnu a súbor sa rozpadol. Po návrate z vojny r. 1954 som založil džezovú skupinu „Čajový džezband.“

Od r. 1966 bolo mojou túžbou oživiť činnosť dychovej hudby v Suchoj nad Parnou. Oslovoval som všetkých žijúcich „dychovkárov“, žiaľ, veľmi sa mi to nedarilo. Väčšina z nich apelovala tým, že kde budú hrať, keď v kostole a na procesiách sa hrať nesmie. V r. 1967 sa situácia trochu stabilizovala a na podnet Jožka Kopúnka, ktorý ma veľmi podporoval som znova navštívil bývalých dychovkárov a asi 8 z nich prisľúbilo prísť na skúšku. Medzi nimi aj bývalý kapelník p. Vojtech Marko. V r. 1968 sme prvýkrát hrali na 1. mája. P. Marko sa vzdal kapelníctva a namiesto neho som bol za kapelníka zvolený ja, hoci som ním pôvodne nechcel byť. Začal som s náročným nácvikom a výsledok sa dostavil v priebehu 1 roka. Pracoval som na sebe, prenikal do tajov hudby, teórie, notácie, hlavne som spoznával tajomstvo inštrumentácie pre dychovku.

Mojim snom bolo „omladiť“ suchovskú dychovku, a preto som urobil nábor mládeže v r. 1977. Skúšky s nimi som mával 4- krát do týždňa. Žiaľ, preťaženosť v práci a večer s deťmi srdce nevydržalo a v máji r. 1974 som musel na 1 a ½ roka úplne vypnúť. Pokračoval som v r. 1976 a prvé vystúpenie sme mali 1. mája v r. 1978. Som rád, že sa mi podarilo pracovať a vystupovať s deťmi 5 rokov, že sme spolu absolvovali pekné zájazdy po Slovensku a Morave.

Vieme, že v tomto roku ste miesto kapelníka prenechali svojmu nástupcovi Ing. Rastislavovi Fridrichovi. Čo Vás k tomu viedlo?

Príčin bolo veľa. Najmä nezodpovedný prístup členov k účasti na skúškach a na vystúpeniach, neochota doma precvičovať hudobný repertoár. Trápi ma, že nemáme náhradu ani za jeden hudobný nástroj, chýba nám bubeník, nedarí sa nám získať nových členov, hoci viem aspoň o 7 - 8 mladých mužoch, ktorí hrali v mládežníckej dychovke a mohli by rozšíriť naše rady. Ak tento stav bude pretrvávajúť, mám obavy, že dychová hudba môže zaniknúť.

Na záver chcem povedať, že veľmi ľutujem našu súčasnú mládež. Žijú bez vlastnej kultúrnej aktivity, bez podpory štátu. Chýbajú mi osvetové besedy, divadelné krúžky, folklórne súbory, ľudové hudby, spevy na ulici po večeroch. Je mi z tohto stavu do plaču.

Jozef Minarovič

Spevácky zbor suchovských žien

Pán Zefirín Hečko zborovému spevu upísal svoj život na plný úväzok. Prišiel do Suhej nad Parnou ako mladý učiteľ z neďalekého Nešticha (Smolenice). Svoj všestranný talent nenechal dlho oddychovať a počas svojho života v Suhej založil spevácke zbory, divadelný súbor, dostal ocenenie „Zaslúžilý pracovník kultúry.“ V osobe

p. Zefirína Hečku naša obec získala vzácneho, neoceniteľného človeka. Aj napriek tomu, že sa tu nenarodil, reprezentuje Suchú viacej ako naši najznámejší rodáci. Tým, že založil spevácke súbory, umožnil členom navštíviť takmer celé Slovensko, Čechy, Moravu a zahraničie. Vďaka mu boli a zostávajú deti z chudobnejších rodín,

ktoré so speváckym zborom spoznali rôzne kúty našej vlasti, spoznali nových ľudí, zvyky a mnohé v detstve uzatvorené priateľstvá pretrvávajú dodnes. Patrí mu vďaka nás všetkých, bývalých členov zboru i tých súčasných a všetkých, ktorým spev prináša radosť a uspokojenie. Pánovi dirigentovi sme položili nasledovné otázky:

Kedy a ako ste zistili, že máte hudobné nadanie, alebo kto vás priviedol na túto peknú cestu?

U každého človeka je určitá danosť, ktorú dostane do kolisky. Veľkú zásluhu na mojom vzťahu k hudbe má moja mama, na ktorú si veľmi dobre spomínam. Pamätám si, že pri uspávaní nám vždy spievala.

Boli to hlavne nábožné piesne, lebo mama bola veľmi nábožne založená. Mala veľmi pekný hlas a dobre spievala.

Ako školák si spomínam na nevidiaceho muzikanta v Neštichu, známy ako Kalman - huslista. Toho som veľmi obdivoval a rád počúval.

Nasledovali školské roky. Na učiteľskej akadémii som sa zdokonalil v hudobnej teórii a praxi, čo sa týka hudby a spevu. Veľmi ma ovplyvnili hudobné osobnosti, ktoré som mal možnosť stretnúť počas štúdií. Najvýraznejšou osobnosťou bol učiteľ hudby prof. Tibor Andrašovan (známy hudobný skladateľ). Prof. Andrašovan objavil vo mne hudobný talent a poslal ma na prijímacie skúšky na konzervatórium - hudobný nástroj violončelo. Na konzervatórium ma prijali, ale keďže pochádzam z chudobnej rodiny a na zakúpenie tohto hudobného nástroja (pri 5 deťoch) sa peniaze nenašli, do školy som nastúpiť bez violončela nemohol. Ostal som na učiteľskej akadémii, kde som pokračoval v hre na husle. Spieval som v školskom spevokole, hral v sláčikovom kvartete druhé husle. V tom čase Československý rozhlas robil nábor do speváckeho zboru, pre mňa chudobného študenta to bolo veľmi lákavé, lebo som si mohol privyrobiť nejakú tú korunku. Za účinkovanie nám vyplácali určitý honorár.

Ako ste sa dostali od zborového spevu až k dirigovaniu?

Počas štúdia sme mávali aj hodiny praxe. Na hudobnej výchove sme mali s deťmi nacvičiť piesne. Zo začiatku jednohlasne, neskôr aj dvojhlasne. Tu sú korene mojich dirigentských začiatkov. Mal som veľmi upokojujúci pocit, keď sa mi spolu s deťmi podarilo nacvičiť hudobný program. Ako učiteľ som na každom pôsobisku založil detský spevácky zbor. Na vojenčine v Humennom som tiež založil spevácky zbor s doprovodom huslí a basy. Po návrate z vojenčiny som učil v Dectičiach a Zelenči. Od r. 1953 - 1997 som spieval v Speváckom zbere slovenských učiteľov, čo bola pre mňa veľká škola spievania a dirigovania pre celý život. Tu som získaval vzácne priateľstvá s hudobnými osobnosťami Slovenska a vzájomne sme si pomáhali a vymieňali skúsenosti so zborními.

V r. 1955 som prišiel do Suhej nad Parnou, kde som pôsobil až do r. 1990. V r. 1957 som založil Detský spevácky zbor a v r. 1972 Spevácky zbor suchovských žien. V r. 1998 miešaný Suchovský spevácky zbor. Posledné dva pôsobia dodnes.

Ako je to s Vaším voľným časom?

Neviem, čo je to nuda. Využívam každú minútu voľného času. Čas, ktorý nevenujem rodine, venujem svojim záľubám. Zborovému spevu, Jednote dôchodcov Slovenska v obci a jej okresnej organizácii, záhradke.

Čo na to Vaša rodina?

Rodina má pre túto moju záľubu pochopenie. Inak by som to ani nemohol robiť. Bez rodinného zázemia nemôže človek svoje záľuby rozvíjať. Ťažké to bolo pre manželku hlavne vtedy, keď boli deti malé a ja som odišiel so Speváckym zborom slovenských učiteľov z domu na dlhší čas spievať. Vždy som sa snažil moju neprítomnosť rodine vynahradiť - hlavne počas dovolení.

Podľa čoho vyberáte repertoár pre zbory?

Podľa možnosti a typu zboru. Viem odhadnúť, aké náročné piesne je zbor schopný zaspievať a tomu prispôbujem repertoár. Piesne do programu na koncerty vyberám podľa toho kde ideme, akej príležitosti sa koncert týka.

Kde získavate notový materiál?

Doma mám notový prehľad tzv. akoby notovú knižnicu. Mám veľa priateľov a známych v hudobnom svete, s ktorými si vymieňame noty pre zbory. A aj priatelia - hudobní skladatelia mi upravia piesne na želanie. Čerpám z archívov rôznych zborov napr. Speváckeho zboru slovenských učiteľiek a pod.

Čo Vám prináša zborový spev?

Obohatenie. Aj môjho vnútra, ale aj vnútra mojich speváčok a spevákov. Uspokojuje ma to a môžem povedať, že je to relax na preťažené nervy, keď sa darí nácvik a hlavne keď sa vydarí úspešné účinkovanie. Týka sa to aj spevákov, na ktorých vidím uspokojenie a radosť. Keby som nepociťoval radosť z práce, nemohol by som to robiť. Mám radosť aj vtedy, keď vidím ľudí, ktorí koncert počujú a oduševnene tleskajú. Potleskom vyjadrujú uspokojenie s tým, čo počuli.

Splnili sa Vám Vaše sny a predsavzatia?

Záleží na tom, aké sny a aké predsavzatia. Niektoré sny nie sú splnené na 100%, ale vo všeobecnosti môžem povedať, že áno. Čo sa týka predsavzatí, tých som mal viac, ako som mohol uskutočniť.

Na záver chcem povedať, že som rád, že tu môžem aj spolu s Vami prežívať tento môj dôchodcovský vek, mnohí závidia, že mám toľko pekných žien. Mojim želaním je, aby zbor, ktorý tu pôsobí 30 rokov nezanikol, aby ho mal kto po mne prevziať. Ale zakaiaľ mi bude ešte dožičené mať zdravé nohy, čistú hlavu a dobrý sluch, čo je veľmi dôležité pre dirigenta, budem v tejto mojej záľube pokračovať.

Za rozhovor ďakujú: A. Lastovičková, H. Tajcnárová

PRAVDA A LOŽ

V dedinke pri lese býval malý chlapec Jakub so svojimi rodičmi, súrodencami a babičkou. Jakubko chcel byť veľkým záhradníkom a tak sa rozhodol, že si posadí tekvice. Veľmi sa z nich tešil, lebo pekne rástli. Už sa nevedel dočkať, kedy zozberá úrodu a urobí si svetlonosa. Každý večer sa s tekvicami rozlúčil a ráno im zasa utekal popriať dobré ráno. Ale jedno ráno zbadal, že tekvice zmizli. „Kde sú? Kto vzal moje tekvice?“ Chodí po celom dome a každého sa pýta, či nevidel jeho tekvice. Jakub začal obviňovať aj svojich kamarátov. Kričí,

šomre, hnevá sa. Nikto nič nevie. „Chlapče, daj pokoj s tými tekvicami!“ hovorí mu otec. „Kým sa vrátim z mesta, poprehŕňaj všetko seno v záhrade. Kto vie, či nevyskočia z tých kôpok von!“

Táto pripomienka asi málo pôsobila na Jakuba. Ani ho nenapadlo, aby poslúchol otca a tak sa vybral za chlapcami na lúku.

Večer, keď sa otec vrátil z mesta, pýtal sa detí ako si splnili svoje povinnosti. Nakoniec oslovil Jakuba. „Tak čo? Ako si zvládol svoju prácu? Našiel si už tie tekvice?“ „Prácu som zvládol celkom dobre, ale tekvice som veru nenašiel.“ Otec s takým polovičným úsmevom vraví: „Tak ty vravíš, že si ich nenašiel? A že si si svoju prácu splnil?“ Jakub spozoroval, že otec nežartuje. „Ty klamár! Nehanbíš sa? Nie tekvice nezmizli, ja som ich schoval do sena, ktoré si mal pohrabať, rozumieš?“

Ucho červenelo, bolelo viac a viac a Jakub ani nemukol. „Chcel som vedieť, či urobíš to, čo som ti rozkázal a či hovoríš pravdu. Ale ty si urobil pravý opak, neposlúchol si a ešte aj klameš. Doteraz som mal z teba potešenie, ale táto skúška stačí na to, aby som spoznal tvoju dušu.“

Po týchto slovách chlapec žalostne zaplakal.

„Otec, sľubujem ti,...“ „Neverím sľubom klamára. Ešte raz ti dávam šancu, že nikdy nepovieš lož a budeš vzor poriadneho človeka. Nikdy viac, rozumieš?“

Otec mu pustí ucho, ale chlapec necíti útechu, a zostane mu veľmi ťažko pri srdci.

„Pamätaj si, synček môj, že pravda sa vždy odhalí, všade, dokonca aj v hrbe sena.“

A. M.

Detský zbor má konečne svoj názov

Detský zbor v Suchej kedysi založili Alenka Marhavá (vtedy ešte Lošonská), spolu s Mariánom Sivoňom. Bolo to ešte v roku 1993, čiže už pred deviatimi rokmi. Zbor sa im zakrátko podarilo rozbehnúť a čoskoro mali v ňom 30 detí. Deti vyrastali, postupne odchádzali a prichádzali nové. Návrh dať zboru názov padol viackrát, ale vždy to akosi stroskotalo. Teraz, na skúške v posledný deň školského roka, sme znova vymýšľali. Akože inak, deti mali z toho zábavu. So smiechom hlásili také návrhy ako - Bosorky z podkrovia, Ježibaby atď. Alenka

potom rozdala lístočky a každý napísal, čo ho práve napadlo. Návrhy detí boli - Láska, Suchovanček detský, Svetielka, Radosť, Úsmev, Slávici, Detský slávik, Božie deti, Šírenie lásky, S radosťou ku Kristovi, Božská melódia, Usmej sa, Anjeli, Pánove dietky, Aleluja, Ovečky, Krky, Slávik suchovský a 5-krát Laudate. Latinský názov LAUDATE teda zvíťazil. Znie veľmi pekne a znamená - chváľte. Teda chváľme Pána - za všetko, čo nám dáva - lásku, pokoj, nádej, oporu a ochranu. Dnešný zbor má jedného speváka a viac ako 30 speváčok, samozrejme organistu a gitaristov.

A na koho nesmieme zabudnúť? Predsa na našu dirigentku Alenku. Najmladšie speváčky majú 7 rokov a najstaršie - to vám neprezradíme, len to, že sú už dospelé. Do nášho repertoáru patria všetky žánre chrámových skladieb. Radostné i vážnejšie, na každú príležitosť. Takže už viete, kto Bohu i vám, spieva na svadbách, hodoch, slávnostiach, každú nedeľu pri svätej omši a niekedy aj v týždni? No predsa detský zbor LAUDATE!

Milada Krajáčová

Križ na chlebe

V nejednej kresťanskej rodine panuje ešte i teraz ten krásny zvyk, že otec alebo matka skôr než začnú krájať chlieb, urobia na ňom znak križa. To znamená, že chlieb je najdôležitejší pokrm z darov Božích, ukrižovaný Ježiš posvätil chlieb zvlášť tým, že sa nám podáva pod spôsobom chleba za pokrm našej duše vo Sviatosti Oltárnej. Znak križa

urobený na chlieb znamená rozpomínanie sa na Ježiša a vzdávanie mu vďaky. Podobný zvyk bol i u starých pohanov, už dávno pred Kristom. Robievali križ na druhej spodnej strane chleba. Oni na ňom otláčili dva zárezy tak, aby na každom chlebe bolo vidno križ. Robievali to preto, aby chlieb mohli ľahko rozlomiť na štyri čiastky. Ani naši predkovia nikdy nekrájali chlieb nožom, ale ako to i sám Kristus Pán robil, lámali ho. Chlieb by sme mali mať v úcte a pred krájaním naň urobiť znak križa a prosme Všemohúceho, aby nám chlieb požehnal.

A. M.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na august

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;
Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. júna – 1. piatok v mesiaci,
Suchá 18.00

3. júna – 1. sobota v mesiaci,
Suchá 7.30

4. augusta – 18. Nedeľa v Cezročnom období
Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

11. augusta – 19. Nedeľa v Cezročnom období
Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

15. augusta – Nanebovzatie Panny Márie,
prikázaný sviatok
Suchá 18.00 v stredu večer s platnosťou na sviatok
Zvončín 7.30; Košolná 17.00; Suchá 18.00

18. augusta – 20. Nedeľa v Cezročnom období
Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

25. augusta – 21. Nedeľa v Cezročnom období
Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

júl v našej farnosti

Údaje budú uverejnené v septembrovom čísle.

AUGUST 2002

Cezročné obdobie

Št	1	Alfonz Mária de Liguori, biskup, učiteľ Cirkvi
Pi	2	Peter Julián Eymard, kňaz (Porciunkula)
So	3	Lýdia
Ne	4	18. nedeľa v Cezročnom období
Po	5	Výročie posv. Hlavnej mariánskej baziliky v Ríme
Ut	6	Premenenie Pána
Št	7	Sixtus II. pápež, a spoločníci, muč.
Št	8	Dominik, kňaz
Pi	9	Terézia Benedikta z Kríža, panna, mučenica
So	10	Vavrinec, diakon, mučeník
Ne	11	19. nedeľa v Cezročnom období
Po	12	Hilária
Ut	13	Poncián, pápež a Hypolit, kňaz, mučeník
Št	14	Maximilián Mária Kolbe, kňaz, mučeník
Št	15	Nanebovzatie Panny Márie (prik. sviatok)
Pi	16	Štefan Uhorský
So	17	Hyacint
Ne	18	20. nedeľa v Cezročnom období
Po	19	Ján Eudes, kňaz
Ut	20	Bernard, opát, učiteľ Cirkvi
Št	21	Pius X., pápež
Št	22	Panna Mária Kráľovná
Pi	23	Ružena Linská, panna
So	24	Bartolomej, apoštol
Ne	25	21. nedeľa v Cezročnom období
Po	26	Zefirín
Ut	27	Monika
Št	28	Augustín, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	29	Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa
Pi	30	Filip Benický, rehoľník
So	31	Rajmund, rehoľník

Výročia, významné cirkevné akcie

6.8.

výročie smrti pápeža Pavla VI. (1978)

24.8.

biskupská vysviacka kardinál Ján Chryzostom
Korec, diecézny biskup (1951), Nitra

25.8.

sviatok blahorečeného mučeníka rehoľného
kňaza Metoda Dominika Trčku

30.8.

výročie posviacky katedrálneho chrámu
v Trnave

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá
nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa
3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok